

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

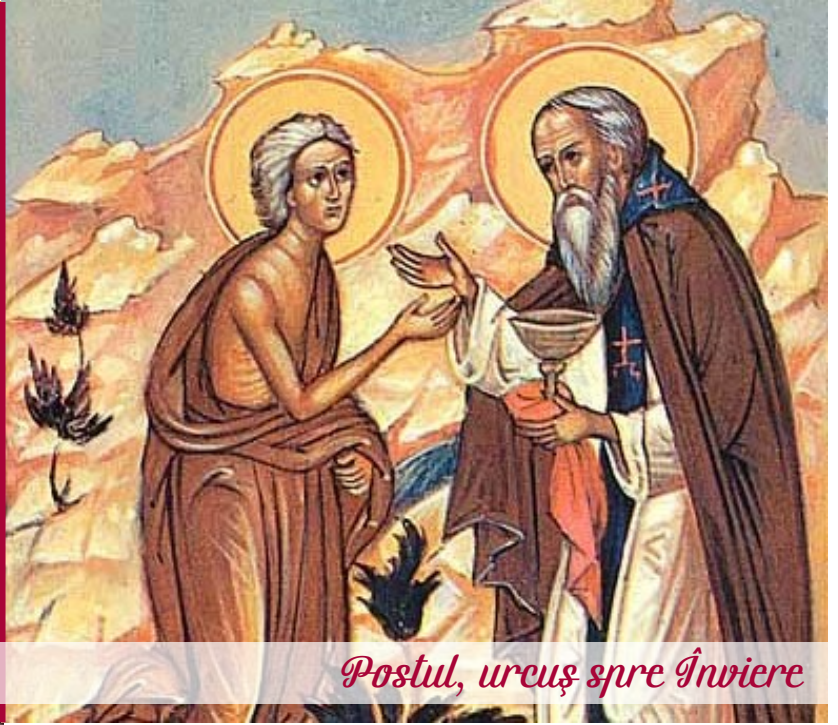
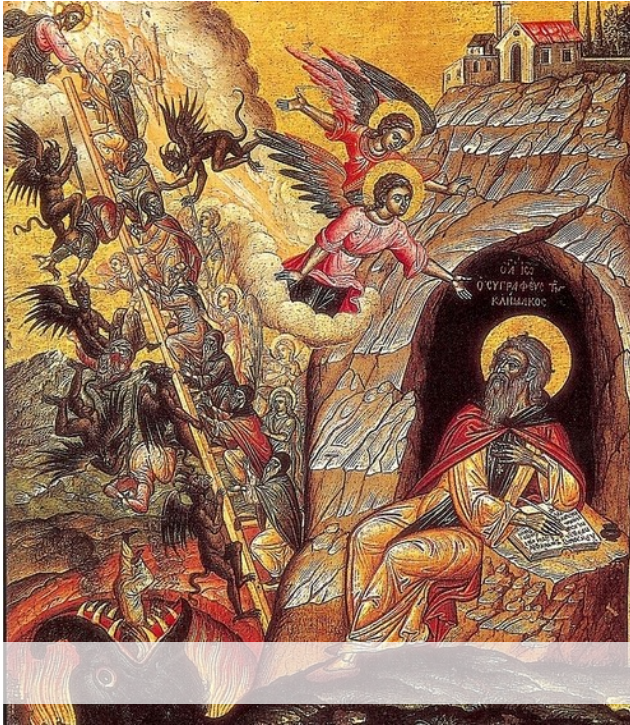
+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiviți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 12 (60) • 3 aprilie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Postul, ureuș spre Înviere

Sfântul Ioan Scărarul este prăznuit în mod normal pe 30 martie, iar Cuvioasa Maria Egipteanca, pe 1 aprilie. Faptul că aceste două praznice cădeau aproape întotdeauna în timpul Triodului făcea ca ele să nu fie prăznuite cu solemnitate, în ciuda importanței acestor sfinți în evlavia bizantină. Prin urmare, instituirea sărbătoririi lor în două dintre duminicile perioadei Triodului a permis o mai mare strălucire acordată acestor doi sfinți și o afirmare mai explicită a legăturii lor cu Postul Mare.

Pomenirea Sfântului Ioan Scărarul în Duminica a patra din post nu se face pentru că ar fi ziua trecerii lui la viața veșnică, ci este pomenit în **Duminica a patra din Post** ca **dascăl al pocăinței**. El se numește Scărarul, pentru că a scris o carte deosebită pe care a intitulat-o „Scara virtuților” sau „Scara paradisiului”, prin care ne arată cum, prin lepădarea de patimi și prin dobândirea virtuților, oamenii urcă duhovnicește, în sufletul lor, spre învierea sufletului și spre întâlnirea cu Hristos Cel Răstignit și înviat, adică prin comuniunea cu Dumnezeu ei dobândesc Raiul sau Paradisul. „Scara” a fost și încă mai este în multe mănăstiri călăuză duhovnicească în lupta împotriva patimilor și în dobândirea virtuților. În cartea aceasta, se vede că Sfântul Ioan a scris cum a trăit și a trăit cum a

Două modele de viață sfântă pomenite în a cincea săptămână din Postul Mare

Sursa: Doxologia.ro

scris. De aceea, în duminica a patra din Postul Sfințelor Paști, el este pomenit ca „scară” sau întăritor al celor ce se nevoiesc și urcă sau sporesc duhovnicește, atât prin pilda vieții sale, prin scrisul său, cât și prin rugăciunile sale pentru cei ce se luptă duhovnicește, așa după cum ne arată cartea Triodului: „Întărind ca niște trepte virtuțile, spre cer te-ai suit cu adevărat luminând, prin dreapta credință, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pândirile demonilor, și păzești pe oameni de vătămarea lor, o Ioane, scara virtuților; și acum te rogi, să se mântuiască robii tăi” (Utrenia Duminicii a IV-a).

Pomenirea Sfintei Maria Egipteanca în **săptămâna a V-a din post** se face pentru că ea este un **model de pocăință**. Exemplul Sfintei a permis imnografilor să extragă o mulțime de lecții duhovnicești pentru credincioșii angajați pe calea pocăinței și îndeosebi cu privire la caracterul radical al întoarcerii și răsturnării

conduitei realizate de pocăință.

Miercuri seara, la denia din Săptămâna a V-a, se citește întreg **Canonul cel Mare al Sfântului Andrei** (care s-a citit și în prima săptămână a Postului) împreună cu **Viața Preacuvioasei Maria Egipteanca**. Motivul pentru care s-a rânduit astfel, este că postul se apropie de sfârșit și pentru ca oamenii să nu slăbească ostenele și luptele cele sufletești și să nu părăsească viețuirea cu nevoie și smerenie. Sfântul Andrei, prin istoriile Canonului cel Mare, pomenind faptele cele bune ale oamenilor dreți, precum și întoarcerea celor răi, face pe oameni mai viteji și mai îndrăzneți ca să stea tare împotriva vrăjmașilor, iar Sfântul Sofronie, prin povestirea vieții Sfintei Maria, îi îndeamnă spre Dumnezeu, ca să nu cadă și să nu deznădăduiască, de sunt căzuți în păcat, căci mare este bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu față de cei ce se întorc cu tot sufletul de la păcatele făcute, precum se vede în Viața Sfintei Maria Egipteanca.

Cum trebuie să ne pregătim pentru primirea Sfintei Împărtășanii ?

” Să ne curățim (sufletele), că să ne împărtășim cu vrednicie cu Sfintele și Preacuratele Taine. Să lepădăm păcatul, să dăm înapoi cele dobândite prin nedreptate, să ne împăcăm cu dușmanii noștri și să facem fapte vrednice de pocăință. Să Îl rugăm din inimă pe Hristos să ne întărească pentru lupta (cu păcatele).” (Sfântul Nectarie de Eghina)

Domnul nostru Iisus Hristos ne învață: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul este adevărată mâncare și Sângele Meu, adevărată băutură. Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.” (Ioan 6, 54-56)

Măreția și vrednicia Tainei Dumnezeieștii Împărtășiri

Vorbind despre Taina Sfintei Euharistii, Sfântul Nectarie ne spune: „Taina dată nouă de Domnul, a Dumnezeieștii Împărtășiri, este cea mai înaltă dintre toate Tainele. Este mai măreață decât toate minunile din câte a săvârșit puterea lui Dumnezeu, este cel mai înalt lucru din câte a conceput înțelepciunea lui Dumnezeu. Este totodată și cel mai de preț dintre toate darurile câte a dăruit Dumnezeu oamenilor. Întreg Trupul lui Hristos este în fiecare părticică. Când ne împărtășim, simțim gustul pâinii și al vinului, dar mâncăm și bem Trupul și Sângele lui Hristos [...] În Dumnezeiasca Euharistie (în Sfânta Împărtășanie) este Însuși Fiul, pe care L-a născut Fecioara Maria. Același Iisus Hristos este și în cer și pe pământ și Același este și în Sfântul nostru Altar (din fiecare biserică ortodoxă). În calitate de trup al lui Hristos, este nesticăcios și nemuritor; că sânge este izvorul vieții veșnice. Împărtășirea cu Sfintele Taine atinge simțirea, dar sfințește sufletul. Sfânta Euharistie este mai mare decât toate minunile. De asemenea este și cea mai înaltă, fiindcă depășește orice Înțelegere [...] În Taina Dumnezeieștii Împărtășiri se ascunde nu numai dumnezeirea, ci și omenitatea lui Hristos Dumnezeu, astfel încât este Taină a tainelor, ascunsă după toate modurile, depășind toate legile cunoașterii naturale. Prin această Taină, Dumnezeu a arătat către noi, că puternic, cea mai mare stăpânie a dumnezeieștii Lui atotputerniciei, ca Înțelept, cea mai mare înălțime a dumnezeieștii Lui atotbunătăți.”

Pregătirea pentru Sfânta Împărtășanie

Modul în care trebuie să ne apropiem de Dumnezeiască Euharistie, ne învață pe noi Sfântul Apostol Pavel când zice: „Să se cerceteze omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea (adică se Împărtășește) cu nevrednicie, va fi vinovat față de Trupul și de Sângele Domnului (1 Corinteni 11, 28 - 30).”

De la Sfântul Nectarie primim următoarele îndemnuri: „Să își cerceteze fiecare, mai întâi conștiința, pentru a-și da seama de starea lui morală și de relația cu Dumnezeu și cu semenii săi și, dacă le află pe acestea în stare plăcută lui Dumnezeu, să se împartasească. Altfel să nu se împărtășească, fiindcă nu este nimic comun între ceea ce este sfânt și ceea ce este blestemat, ce părtășie este între păcătos (care nu se spovedește sincer cu hotărârea de a nu mai păcătuți) și Dumnezeiasca Euharistie? Cum se cuvine să ne apropiem de Sfintele Taine ne învață pe noi Însuși Dumnezeu, poruncind lui Moise să nu se apropie de rugul aprins încălțat, ci să își dezlege încălțăminte de picioarelor lui în semn de

evlavie, fiindcă locul în care stătea era sfânt: «Moise, Moise, nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte de la picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!» (Ieșirea 3, 2-5). Așadar trebuie să ne apropiem cu toată evlavia, curați de orice întinăciune a trupului și a duhului, pentru a ne împărtăși cu vrednicie. Fiindcă, dacă Dumnezeu a poruncit lui Moise să își lepede încălțăminte pentru a se apropia de un loc sfânt, cu cât ești mai dator tu, creștine, să lepezi orice legătură a păcatului că să primești în tine întreg pe Dumnezeu? Cum vă veți apropia cu o conștiință încărcată de focul care arde pe cei nevrednici? Căci Sfânta Împărtășanie «este cărbune aprins care arde pe cei nevrednici» (1 Corinteni 11, 27). De aceea renunță la orice dușmănie față de aproapele, leapădă ceea ce este străin (străin de viețuirea creștinească) și ferește-te de rău și fă binele (Psalmul 33, 15), întoarce-te la Domnul și apropie-te, ca să fii sfințit, să fii luminat și să devii sălaș al dumnezeiescului har, să fii unit cu Hristos, ca să rămâi întru El și El întru tine. «Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el» (Ioan 6, 56). (Sf Nectarie de Eghina, *Despre Îngrijirea sufletului*, Ed. Sophia)

Cum trebuie să ne pregătim pentru primirea Sfintei Taine a Împărtășaniei ?

” Prin post (sufletesc și trupesc) și rugăciune (la slujbele din biserică, acasă și ori de câte ori ne putem ruga în minte), prin mărturisirea sinceră a păcatelor noastre la duhovnic și iertarea din toată inima a celor care ne-au greșit.” (Sfântul Nicolae Velimirovici)

Fără participarea deasă, cu evlavie, la Sfânta Liturghie, nu ne putem pregăti pentru Împărtășire. De aceea, al doilea Sinod Ecumenic din anul 381, a stabilit unul dintre canoanele care trebuie respectate de toți creștinii ortodocși: Cel ce nu merge la Sfânta Liturghie trei duminici una după alta, dacă este preot să se caterisească, iar dacă este mirean (credincios nehirotonit), să se afurisească (să fie îndepărtat de la Împărtășire până se căiește de acest păcat).

” Este cu neputință ca în sufletul unui creștin să stea laolaltă Preacuratul Trup al Domnului și urăciunea păcatului. De aceea mulți dintre cei ce se Împărtășesc nu primesc în sufletul lor nimic deosebit (nu primesc harul Sfintei Împărtășanii).” (Sfântul Simeon Noul Teolog)

” Am văzut mulți copilași care s-au vindecat de leucemie și de alte boli, primind des Sfânta Împărtășanie. Dacă atunci când primește cineva sânge omenesc prinde putere, cu cât mai mult când Îl primește pe cel dumnezeiesc. Însă cu cei mari lucrurile nu se petrec la fel, contează cum se Împărtășește cineva și câtă osteneală face pentru a se pregăti. Unul care se Împărtășește des, nu înseamnă că se va și sfinți [...] Cât timp rămâne harul Sfintei Împărtășanii cu cel care se Împărtășește? Oare nu-l pierdem de îndată? [...] Pregătirea are un mare rol în păstrarea harului Sfintei Împărtășanii.” (Sfântul Paisie Aghioritul)

Pentru a păstra în noi cât mai mult harul primit, trebuie să ne abținem de la păcate, să ne împotrivim patimilor și poftelor, să trăim viața în înfrânare, dreptate și evlavie, să participăm la sfintele slujbe din biserică, să ne rugăm acasă și în minte cât mai des. De când suntem botezați până la 6-7 ani, copiii trebuie să fie împărtășii des, căci astfel vor fi mult păziți, crescuți și binecuvântați de Domnul nostru Iisus Hristos. După această vârstă, trebuie să se spovedească.

” Domnul și Făcătorul a toate, fără de patimi fiind s-a dat pe Sine spre junghiere; mâncați cu adevărat Trupul Meu și vă întăriți în credință. Ce-i aducem lui Dumnezeu semn de recunoștință pentru iubirea această pentru noi? Îi hrănim oare pe cei ce flămânez? Le dăm să bea celor ce insetează? Îi îmbrăcăm pe cei goi? Îi cercetăm pe bolnavi și pe cei închiși în temniță? Căci în persoana lor, cere ajutorul nostru Însuși Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a jertfit pentru noi!” (Sfântul Ioan din Kronstadt)